

Riječ Božja

na 3. Vazmenu nedjelju, 14.04. 2024.

1. čitanje: Dj 3, 13-19: U one dane: Reče Petar narodu: "Bog Abrahamov, Izakov i Jakovljevi, Bog otaca naših, proslavi Slugu svoga, Isusa kojega vi predadoste i kojega se odrekoste pred Pilatom kad je već bio odlučio pustiti ga. Vi se odrekoste Sveca i Pravednika, a izmoliste da vam se daruje ubojica. Začetnika života ubiste. Ali Bog ga uskrisi od mrtvih, čemu smo mi svjedoci. I sada, braćo, znam da ste uradili ono iz neznanja kao i glavari vaši. Ali Bog tako ispuni što unaprijed navijesti po ustima svih proroka: da će njegov Pomazanik trpjeti. Pokajajte se dakle i obratite da se izbrišu grijesi vaši.

Pr. Ps: Obasjaj nas Gospodine svjetlom lica svoga!

2. čitanje: 1Iv 2, 1-5a: Dječice moja, ovo vam pišem da ne grijehite. Ako tko i sagriješi, zagovornika imamo kod Oca - Isusa Krista, Pravednika. On je pomirnica za grijeha naše, i ne samo naše, nego i svega svijeta. I po ovom znamo da ga poznajemo: ako zapovijedi njegove čuvamo. Tko veli: "Poznajem ga", a zapovijedi njegovih ne čuva, lažac je, u njemu nema istine. A tko čuva riječ njegovu, u njemu je zaista savršena ljubav Božja.

Evangelje po Luki 24, 35-48: U ono vrijeme: Učenici su pripovijedali što se dogodilo na putu i kako ga prepoznaše u lomljenju kruha. Dok su oni o tom razgovarali, stane Isus posred njih i reče: "Mir vama!" Oni, zbunjeni i prestrašeni, pomisliše da vide duha. Reče im Isus: "Zašto se prepadoste? Zašto vam sumnje

obuzimaju srce? Pogledajte ruke moje i noge! Ta ja sam! Opipajte me i vidite jer duh tijela ni kostiju nema kao što vidite da ja imam." Rekavši to, pokaza im ruke i noge. I dok oni od radosti još nisu vjerovali, nego se čudom čudili, on im reče: "Imate li ovdje što za jelo?" Oni mu pruže komad pečene ribe. On uzme i pred njima pojede. Nato im reče: "To je ono što sam vam govorio dok sam još bio s vama: treba da se ispuni sve što je u Mojsijevu Zakonu, u Prorocima i Psalmima o meni napisano." Tada im otvori pamet da razumiju Pisma te im reče: "Ovako je pisano: 'Krist će trpjeti i treći dan ustati od mrtvih, i u njegovo će se ime propovijedati obraćenje i otpuštenje grijeha po svim narodima počevši od Jeruzalema.' Vi ste tomu svjedoci. I evo, ja šaljem na vas Obećanje Oca svojega. Ostanite zato u gradu dok se ne obučete u Silu odozgor."

Službe Božje

U crkvi Sv. Franje na Kaptolu: nedjeljom i blagdanima u 7, 9, 10, 11.30 i 18.30 sati. Radnim danom svete mise su u 18.30 sati. Pola sata prije svetih misa biti će prilika za slavlje sakramenta pomirenja.

Važne pojedinosti iz života i rada zajednice

Vaši darovi našoj zajednici u prošleme tjednu:
Darovi za obnovu crkve i samostana: 250,00 eura
Milostinja: 07.04. 2024.: 913,00 eura

Neka Gospodin izlije blagoslov na sve Vas!

Pamtimo

za svoje dobro i dobro onih koji su nam povjereni...

OBNOVA CRKVE I SAMOSTANA SV. FRANJE

Radovi na obnovi se nastavljaju. Pročelje s istočne strane samostana - otkriva dio povijesti našega samostana. Gotički prozori s vanjske strane sakristije i zid od opeka pokazuju originalni izgled samostana. Vjerujem da ste primijetili da je i unutrašnjost crkve sve ljepša i ljepša, od vraćanja obnovljenih vitraja do obnovljenih pokrajnjih oltara. Radosni smo da smo uspjeli vratiti sliku sv. Franje u svetište crkve... Zvonik je praktički gotov, ostalo je još malo oko uređenja starog prolaza uz zvonik, te samog pristupa zvoniku - ugrađuje se okruglo željeno stubište. Samostan - ugradnja instalacija lijepo napreduje, postavljanje glazure u hodnicima samo što nije dovršeno. Polako se okrećemo uređenju cijeloga kompleksa. Hvala Vam što nas pratite svojim molitvama i darovima. Neka dobri Bog sve blagoslovi i čuva, a osobito sve one koji su uključeni u radove, planiranje i projektiranje. Vjerujemo da će se do svetkovine sv. Franje i blagoslova obnovljene crkve dovršiti puno toga, a ako dragi Gospodin dopusti da će se do Božića barem jedan dio braće vratiti u samostan.

VJERONAUČ - nastavljamo redovito subotom. Pratite naše vjerenike molitvom i primjerom, Važno je da im roditelji i kumovi budu vjerski uzori. Oni se pripremaju za primanje sakramenata koji će ih obilježiti Božjim ljubavi i dobrotom.

FRANJEVAČKA MLADEŽ ima svoje susrete četvrtkom. Prilika je to da se mladi vjernici upoznaju, druže, da rastu u vjeri po primjeru našega sv. oca Franje koji ništa drugo ne želi nego "živjeti evanđelje Gospodina našega Isusa Krista. Mnogi ne znaju, no iz Franjevačke mladeži ima i puno duhovnih zvanja, kako za 1. red (franjevci), tako i za 2. (klarise) i 3. red (braća i sestre u svijetu koji žele nasljedovati primjer sv. Franje).

BL. DAMJAN DE VEUSTER (1840. – 1889.)

- apostol gubavaca. Krsno ime mu je Josip, rođen je u malom seocetu belgijske Flandrije u obitelji koja je dala četiri redovnička zvanja: dva brata i dvije sestre. Josip je stupio u Družbu Presvetoga Srca Isusova i dobio ime Damjan. Odlučio se za misije na otočja u Tihome oceanu. Jedno je vrijeme djelovao na Havajima, a potom se javio za Molokaj, otok gubavaca. Kad je onamo stigao imao je 33 godine, pun snage. Sav se dao gubavcima a onda je i sam obolio. Unatoč neizlječivoj bolesti nije prestao apostolski djelovati. O njemu se pročulo da je apostol gubavaca, pa su uskoro stigli misionari i misionarke na Molokaj. Umro je 15. travnja 1889. godine. Proglašen je blaženim 1994. godine.

SV. BERNARDICA SOUBIROUS (1844.–1879.)

rođena je u Lourdesu, najstarije je od šestero djece obitelji Soubirous. Kao djevojčici – u vremenu od 11. veljače do 16. srpnja 1858. – ukazala joj se 18 puta Majka Božja. Bilo je to u massabiellskoj špilji nedaleko Lourdesa. Danas je Lourdes jedno od najvećih marijanskih svetišta na svijetu. Bernardica je pretrpjela mnoga sumnjičenja, ispitivanja i prezir. Kad je smatrala da je izvršila svoju zadaću, stupila je u samostan u Neversu gdje je umrla 1879. godine. Njezino neraspadnuto tijelo počiva u samostanskoj crkvi.

SV. ANICET – vršio je službu rimskoga biskupa 154./5. – 166. godine. Potječe iz sirijskoga grada Emese. Danas se grad zove Homs. U vrijeme njegova pontifikata u Rim je došao biskup Smirne sv. Polikarp da razmotre datum slavljenja Uskrsa. Anicet se držao stava svoga prethodnika pape Pija I. da se Uskrs slavi prve nedjelje nakon uštapa, dok je Crkva Istoka bila drukčijeg stava. U njegovo vrijeme vlada rimskim carstvom Marko Aurelije, nazvan car filozof, za čije vladavine je vladao tolerantniji odnos prema kršćanima, premda je bilo i tada mučenja kršćana, npr. sv. Justina (165. godine). Papa Anicet umro je prirodnom smrću.

U CRKVI SV. FRANJE NA KAPTOLU

Nedjelja, 14.04.24. u 7, 9, 10, 11.30 i 18.30 sati

Ponedj., 15.04.24. u 18.30 sati: na vaše nakane

Utorak, 16.04.24. u 18.30 sati: na vaše nakane

Srijeda, 17.04.24. u 18.30 sati: na vaše nakane

Četvrtak, 18.04.24. u 18.30 sati: na vaše nakane

Petak, 19.04.24. u 18.30 sati: na vaše nakane

Subota, 20.04.24. u 18.30 sati: na vaše nakane

Nedjelja, 21.04.24. u 7, 9, 10, 11.30 i 18.30 sati

Broj žiroračuna na koji možete uplatiti svoje donacije za obnovu crkve i samostana:

Franjevački samostan, Kaptol 9, Zagreb

Zagrebačka banka, IBAN: HR 2723600001502750171

SWIFT: ZABAHR2X

Ministranti: 14. 04. 2024.

Crkva Sv. Franje na Kaptolu u 7, 9, 10, 11.30 i 18.30 sati: bogoslovi i ministranti

**Samostan "Sv. Franje" - 01 4898 333
fra Zdravko - 091 5407 625**

MOLITVA ZA DUHOVNA ZVANJA

Uskrsli Gospodine Isuse Kriste, pogledaj na nas i smiluj nam se, podari nam dobra duhovna zvanja da možemo nastaviti s djelom ljubavi na koje si nas pozvao. Podari nam svećenika, redovnika i redovnica da se Tvoja riječ svjedoči u našem narodu i svim narodima na zemlji. Znamo da smo slabi i grešni, ali Ti u svojoj bezgraničnoj ljubavi i milosrđu pošalji Duha Svetoga da nadahne mlade - mladiće i djevojke da se pridruže broju onih koji služe Tebi, Crkvi i svima malenima, obespravljenima i slabima... Daj i nama strpljivosti i razumijevanja da im znamo posvjedočiti koliko je mira i radosti, suza radosnica, a i onih drugih u Tvojim službi... Hvala Ti!

Male šale

Mali je Ivica za vrijeme nastave čitao "Sportske Novosti", učitelj to primjeti i pita ga: "Ivice, koliko je 3:3?" A Ivica bez razmišljanja odgovori: "Neriješeno, gospodine profesore!" "Sjedi! Jedinica!" urla profesor. A Ivica kaže: "Nije jedinica profesore, to je nula!"

Kat. kal. 14.04.'24. 3. VAZMENA Lk 24, 35-48

Pon. 15.04. Bosiljka, Anastazija Iv 6, 22-29

Uto. 16.04. Bernardica, Josipa Iv 6, 30-35

Sri. 17.04. Šimun, Robert, Rudolf Iv 6, 35-40

Čet. 18.04. Apolonije, Roman Iv 6, 44-51

Pet. 19.04. Ema, Marta, Konrad Iv 6, 52-59

Sub. 20.04. Janja Asiška, Vilim Iv 6, 60-69

Ned. 21.04. 4. VAZMENA NED. Iv 10, 11-18

Željeli bi izraditi Web stranicu i učiniti dostupnijim sadržaj listića svima koji to žele!
Molimo stručnu pomoć! Hvala unaprijed!

Odgovara i uređuje: fra Zdravko Lazić
Kaptol 9, 10000 Zagreb
Telefon: 01 4898 333
E-mail svećenika: zdravko.lazic@ofm.hr

Sv. Franjo iz Asiza

14/04/2024. Godina 5. Broj 15

tjedni listić crkve i samostana "Sv. Franje" na Kaptolu 9 u Zagrebu

Vjera u Isusovo uskrsnuće - dar je Duha

Crkva danas nudi Lukin izvještaj o ukazanju uskrslog Krista Jedanaestorici te njegov uskrsni mandat. Isus pozdravlja apostole s "Mir vama" dajući im udio na svojoj pobjedi nad grijehom i smrću. Zatim se daje prepoznati pokazujući im ruke i noge s tragovima razapinjanja. Tumači im Mojsijev Zakon, Proroke i Psalme o Mesiji koji i po trpljenju ispunjava svoje poslanje te ih šalje da u njegovo ime propovijedaju obraćenje i otpuštenje grijeha svim narodima. Jedan je učenik na vjeronauku nakon izlaganja vjeroučitelja o ovome evanđelju izustio ove riječi: "Pa valjda ne vjerujete da se mrtvo tijelo stvarno diglo iz groba i hodalo po gradu!? Takvo nešto je nemoguće!" To je mogli bismo reći "normalna" reakcija materijalista i ljudi ovoga svijeta. Što je u stvari s vjerom u uskrsloga Gospodina? Nisu ni Isusovi učenici vjerovali da je mrtvo tijelo ustalo iz groba i hodalo po gradu od čovjeka do čovjeka, od dvorane do dvorane. Na kraju krajeva za to nije potrebna znanost, dovoljno je ljudsko iskustvo. Mrtvi, kad ih jednom zakopamo ili spalimo više ne ustaju, ne hodaju, ne jedu...

I Isusovi su učenici bili na mukama, nisu mogli vjerovati da je onaj Isus koji je jučer bio raspet i visio na križu uistinu živ. Oni su se čudili, trljali oči, kad se Uskrsli pojavio pred njima, u njihovoj sredini. Mucali su kad su počeli govoriti o Isusovu uskrsnuću. Nisu mogli opisati što su to iskusili s uskrslim Gospodinom. Nedostajale su im riječi kojima bi to svoje uskrsno iskustvo koje je ljudskom umu neshvatljivo izrazili. Vidi se to iz evanđeoskih izvještaja. Luka opširno opisuje što su žene prvoga dana u tjednu na Isusovu grobu doživjele i kako su u žurbi dotrčale k Isusovim učenicima i javile im Isusovu poruku "Isus je živ". Oni nisu mogli vjerovati, ženine riječi činile im se kao neka tlapnja, kao neki "bapski govor". Kad je Petar vidio prazni grob još nije vjerovao, bio je samo začuđen. Ni učenici na putu u Emaus nisu vjerovali da je Isus uskrsnuo, da on živi. O njemu govore kao o mrtvom čovjeku. I prema nedjeljnom evanđelju, kad učenici iz Emausa pripovijedaju ostalim učenicima kako su sreli Isusa živa i kako su ga prepoznali u lomljenju kruha, iznenada se Isus pojavi u njihovoj sredini. I opet su učenici zbunjeni i prestrašeni, misle da vide duha,

utvaru. Nije samo onaj učenik kojeg sam maločas spomenuo mogao vjerovati da je Isus uistinu živ, da je ustao od mrtvih, nego ni Isusovi učenici, apostoli, sveti Petar. Oni su to najprije smatrali ženskim pričama, bajkama, tlapnjama. I to da su ga gledali svojim vlastitim očima držali su za utvaru, neku vrstu halucinacije.

Kako su dakle, Isusovi učenici onda uopće došli do vjere da je Isus uistinu živ, da je od mrtvih uskrsnuo? Do vjere u Isusa nije ih doveo prazni grob. To su za njih bile ženske priče, ili su nad njime bili u najmanju ruku začuđeni. Kad su vidjeli Isusa u svojoj sredini, prestrašili su se, sumnjali u svojim srcima, držali su to običnom utvarom. I kad im počne svitati u pametima da je u njihovoj sredini doista živ Isus, da on ima "ruke i noge", kako se to kaže, da je stvarno Isus među njima kao netko tko s njima jede i pije, još nisu mogli vjerovati, ali su se počeli radovati, primjećuje Luka. Otprilike to što se događa s nama događalo se i s učenicima: čuju poruku "Isus je živ! Zašto tražite Živoga među mrtvima?" - ali još ne mogu vjerovati. "Oni nisu mogli vjerovati!" Ponavlja Luka nekoliko puta u svom evanđelju. I pri tom misli ne na bilo koga, nego na Isusove učenike, na njegove apostole, na prvu kršćansku zajednicu. Mnogi u Crkvi misle da je vjerovati tako jednostavno i tako naravno. Međutim vjerovati da je Isus uistinu živ, da je od mrtvih uskrsnuo, ne možemo svojim vlastitim silama. Ni učenici nisu mogli vjerovati sami od sebe da je Isus živ, dok im on, uskrsli Gospodin, "nije otvorio oči pameti da razumiju Pisma", te im rekao: "Ovako je pisano: 'Krist će trpjeti i treći dan, ustati od mrtvih, i u njegovo će se ime propovijedati obraćenje i otpuštenje grijeha po svim narodima počevši od Jeruzalema. Vi ste tomu svjedoci!'"

Vjerujemo jer nam je On otvorio oči naše pameti. Dar je Božji, dar Duha Svetoga, da mi vjerujemo da je Isus doista živ, da je od mrtvih uskrsnuo, da je on sada u slavi Očevoj, da kao proslavljeni Gospodin sjedi zdesna Ocu. Uskrsli Isus nije neki daleki san, neka naša utvara, mrtvo tijelo koje hoda okolo po gradu, nego živ, življi nego je bio za svoga zemaljskoga života, življi nego smo mi živi.